

عنوان مقاله:

بررسی موارد استفاده از ضایعات برنج بویژه کاه و کلش در جهت توسعه کشاورزی پایدار

محل انتشار:

سومین کنگره ملی بازیافت و استفاده از منابع آلی تجدید شونده در کشاورزی (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

امیر تولی - کارشناس مرکز ترویج و خدمات جهاد کشاورزی

خلاصه مقاله:

سوزاندن بقایای گیاهی عوارض ناخوشایندی را بر جای گذاشته و سلامت محیط زیست را به خطر انداخته است. باقی ماندن بقایای گیاهی پس از برداشت محصول معطل بزرگی برای کاشت محصولات بعدی شده است. امروزه به علت ناآشنایی بسیاری از کشاورزان برای رها و آزاد کردن زمین به منظور کشت بعدی بقایای گیاهی را می سوزانند و یا دور می ریزند در صورتیکه با بکارگیری تکنولوژی های جدید و با فرآوری بقایای گیاهی می توان استفاده های متعددی از آنها نمود. زیانهای حاصل از سوزاندن پوشال در مزارع برنج: 1 - حرارت حاصل از سوختن پوشالها در سطح زمین حداکثر تا عمق 4-8 سانتیمتری خاک اثر نموده و افزایش دمای این عمق از خاک باعث کشته شدن میکرواورگانسیم های مفید خاک می شود. 2 - آتش به نقاط دیگر مزارع و ماشی آلات و ادوات کشاورزی سرایت می کند. 3 - دود حاصل در اطراف جاده ها باعث وقوع تصادف و سائل نقلیه می شود. 4 - در اثر سوزاندن پوشال ها محیط زیست آلوده می گردد. نتیجه گیری: با توجه به میزان عملکرد کاه و کلش برنج در واحد سطح به میزان 6 تن در هکتار و مقدار سطح کشت شده برنج استان اصفهان در سال جاری به میزان 18300 هکتار که با توجه به این میزان کاه و کلش ایجاد می گردد. این کاه و کلش را می توان در مواردی که به شرح ذیل به صورت مختصر بیان می گردد استفاده نمود: 1 - استفاده از پوشال برنج در صنایع بسته بندی - 2 تولید الکل اتانول - 3 تولید چوب با کیفیت برتر - 4 استفاده در جیره دام به صورت غنی شده - 5 استفاده در کمپوست سازی و تولید محیط کشت قارچ های صدفی. لذا با یک مدیریت صحیح و درست می توان این سرمایه عظیم را که در اثر عدم آگاهی کشاورزان با سوزاندن این کاه و کلش به تلی از خاکستر تبدیل می گردد را در موارد فوق استفاده نمود.

کلمات کلیدی:

کاه و کلش - میکرواورگانسیم - محیط زیست - فرآوری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/38955>

